

คำนำ

หมายเหตุมลพิษ เป็นจดหมายข่าวราย 3 เดือน ที่กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำขึ้นเพื่อรายงานข้อมูลสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยให้กับสาธารณชน เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรอบ 3 เดือน ทั้งข้อมูลสถานการณ์คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศและเสียง กากของเสียและสารอันตราย รวมทั้งเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา

กรมควบคุมมลพิษ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหมายเหตุมลพิษ ราย 3 เดือน นี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจทั่วไป ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน นักเรียน นักศึกษา เพื่อให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านมลพิษเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น

กรมควบคุมมลพิษ

มีนาคม 2548

การบริหารจัดการน้ำเสีย

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบ เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2548 ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษเสนอแนวทางวิธีการปฏิบัติในการแก้ไขปัญหา น้ำเสีย เพื่อเป็นการคืนแหล่งน้ำธรรมชาติให้กับประชาชน โดยมีเป้าหมายว่าแม่น้ำสายหลักจะมีคุณภาพดีขึ้นและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพโดยที่น้ำในแม่น้ำจะไม่มีสีค้ำคล้ำ ไม่มีกลิ่นเหม็น ไม่มีขยะในน้ำและสิ่งมีชีวิตสามารถดำรงชีพอยู่ในน้ำได้อย่างปกติ จึงต้องมีวิธีการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ดังนี้

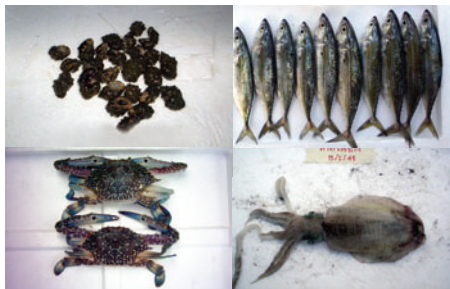
1. กระทรวงมหาดไทย กำหนดเป็นนโยบายให้ท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมบ้านเรือนและอาคาร ติดตั้งปลอกถังไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อลดปริมาณความสกปรกในเบื้องต้นก่อนที่จะระบายลงท่อระบายน้ำหรือแหล่งน้ำธรรมชาติ
2. จัดสรรงบประมาณฟื้นฟูและปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาลที่มีการก่อสร้างไว้แล้ว ให้สามารถใช้งานได้เต็มศักยภาพและก่อสร้างเพิ่มเติมในพื้นที่ที่มีปัญหา น้ำเสีย โดยจะต้องมีการจัดการน้ำเสียได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณน้ำเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากชุมชนเมือง ภายใน ปี พ.ศ. 2552 และให้ท้องถิ่นดำเนินการจัดเก็บค่าบริการสำหรับพื้นที่ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม
3. ส่งเสริมให้มีการใช้การผลิตที่สะอาด (Cleaner Production) ในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการในชุมชน เพื่อลดปริมาณน้ำเสียและมลพิษจากแหล่งกำเนิด
4. จูงใจให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนในการรักษาสิ่งแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เหมาะสม ดังนี้
 - ใช้กลไกของกองทุนสิ่งแวดล้อม ในการอุดหนุนการติดตั้งปลอกถังไขมันและ/หรือระบบบำบัดน้ำเสีย และจัดทำโครงการซื้อผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในราคาถูกหรือให้ผ่อนชำระโดยปลอดดอกเบี้ย
 - ให้ส่วนลดค่าน้ำประปาและ/หรือค่าน้ำบาดาล สำหรับประชาชนที่สามารถลดปริมาณการใช้น้ำประปาและ/หรือน้ำบาดาล เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการใช้น้ำอย่างคุ้มค่าและลดปริมาณน้ำเสีย
 - สถาบันการเงินของรัฐ กำหนดให้ผู้ประกอบการหรือผู้ที่ต้องเสนอรายละเอียดการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมของตนเองเพื่อมาใช้ในการพิจารณาให้สินเชื่อ เงินอุดหนุนและสิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ
5. ใช้มาตรการทางสังคมควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการมลพิษจากแหล่งกำเนิด
6. การประสานส่วนภูมิภาคและการประสานครหลวง ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรวมองค์กรที่ทำหน้าที่ผลิตน้ำประปาและจัดการน้ำเสียไว้ในหน่วยงานเดียวกัน

คุณภาพตะกอนดิน

จากการเก็บตัวอย่างตะกอนดินชายฝั่ง 75 สถานี เพื่อตรวจวัดปริมาณโลหะหนัก พบว่าปริมาณปรอท สังกะสี ตะกั่ว แมงกานีส เหล็ก ทองแดง โครเมียม โครเมียม (เฮกซะวาเลนซ์) และแคดเมียม มีค่าต่ำมากและไม่เกินค่ามาตรฐานคุณภาพตะกอนดินของประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์

คุณภาพสิ่งมีชีวิต

จากการเก็บตัวอย่างสัตว์ทะเล 53 สถานี เพื่อตรวจวัดปริมาณแบคทีเรียที่เป็นตัวก่อโรคสำคัญ ได้แก่ เชื้อ *E. coli* Type I, *Vibrio cholerae*, *V. parahaemolyticus* และ *Salmonella spp.* ไม่พบเชื้อโรคที่เป็นสาเหตุของการเกิดโรคที่สำคัญและรุนแรงในมนุษย์หรือกล่าวได้ว่าสัตว์ทะเลที่จับมาจากบริเวณที่เกิดคลื่นยักษ์สึนามิมีความปลอดภัยต่อการบริโภค

กล่าวโดยสรุปคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเลในพื้นที่ประสบกรณีพิบัติภัยภาคใต้ตลอดชายฝั่งทะเลอันดามัน ทั้ง 6 จังหวัด อยู่ในเกณฑ์ดีมากและสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคบริโภคได้อย่างปลอดภัย

เรือบรรทุกน้ำมันเกยหินโสโครกที่ชลบุรี

เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ได้เกิดเหตุการณ์เรือบรรทุกน้ำมันเตา สัญชาติไทย ชื่อเรือ DRAGON 1 ซึ่งเดินทางจากท่าบางจาก กรุงเทพฯ มุ่งหน้าไปยังท่าเรือมาบตาพุด จังหวัดระยอง เกยหินโสโครกบริเวณด้านเหนือของเกาะครก จังหวัดชลบุรี ทำให้มีน้ำมันเตาปริมาณ 150 ตัน รั่วไหลออกจากเรือดังกล่าว ไปยังบริเวณรอบๆ เกาะนก เกาะล้าน และอ่าวพัทยา

ครบน้ำมันบริเวณหน้าอ่าวพัทยา

หลังจากได้รับแจ้งเหตุ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ได้ส่งเรือขจัดครบน้ำมันเด่นสุทธิไปยังที่เกิดเหตุ เพื่อดำเนินการขจัดครบน้ำมัน โดยปฏิบัติการร่วมกับกองเรือภาคที่ 1 กองทัพเรือ เรือจากสมาคมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของวงการอุตสาหกรรมน้ำมัน (IESG) เรือของบริษัท เจ ซี มารีน เรือของท่าเรือแหลมฉบัง และเรือของท่าเรือมาบตาพุด โดยมีการใช้ทุ่นกักน้ำมัน (Boom) รวบรวมน้ำมันให้อยู่ในวงล้อมและเก็บครบน้ำมันขึ้นจากผิวน้ำ โดยใช้เครื่องเก็บครบน้ำมัน (Skimmer) และแรงงานจากคน

สำหรับน้ำมันที่รวบรวมได้ถูกส่งไปยังบริษัท คอนวอย จำกัด ซึ่งเป็นผู้ให้บริการจัดเก็บและบำบัดของเสียจากเรือไปดำเนินการกำจัดต่อไป และได้ยุติการปฏิบัติกรขจัดคราบน้ำมันในทะเล เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2547 เนื่องจากคราบน้ำมันที่พบในทะเลมีปริมาณไม่มากและได้เคลื่อนตัวลงไปยังทะเลลึก ทั้งนี้ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้เฝ้าระวังบริเวณที่เกิดเหตุและบริเวณใกล้เคียง เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีคราบน้ำมันหลงเหลืออยู่ จนถึงวันที่ 7 มกราคม 2548

ส่วนการติดตามตรวจสอบการเคลื่อนตัวของน้ำมันและการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมินความเสียหายของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบ กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการสำรวจบริเวณเกาะนก เกาะครก เกาะสาก และเกาะล้าน รวมทั้งบริเวณชายหาดพัทยา จอมเทียนและบริเวณใกล้เคียงที่คาดว่าอาจจะได้รับผลกระทบ เมื่อวันที่ 28 - 29 ธันวาคม 2547 ปรากฏว่าไม่พบคราบน้ำมันปนเปื้อนชายฝั่งในบริเวณใด เหตุการณ์การรั่วไหลของน้ำมันเตาในครั้งนี้ มีการแจ้งเหตุอย่างทันท่วงที ทำให้ระงับเหตุและแก้ไขปัญหาได้ทันการณ์ จึงสามารถป้องกันชายฝั่งที่อาจจะได้รับผลกระทบไว้ได้

คุณภาพน้ำจากสถานีตรวจวัด คุณภาพน้ำแบบอัตโนมัติ

กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพน้ำด้วยระบบสถานีตรวจวัดแบบอัตโนมัติ ในพารามิเตอร์พื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ ปริมาณออกซิเจนละลาย (DO) ความเป็นกรด-ด่าง (pH) ความนำไฟฟ้า (Electric Conductivity) และอุณหภูมิในแม่น้ำต่างๆ จำนวน 9 สาย (14 สถานี) ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา ท่าจีน แม็กลอง บางปะกง ป่าสัก พอง ชี มูล และ ตาปี ผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2548 สรุปได้ดังนี้

แม่น้ำสายหลักภาคกลาง

1. แม่น้ำเจ้าพระยา มีสถานีตรวจวัดอยู่ 4 สถานี ได้แก่ 1) บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 2) บริเวณอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3) บริเวณจุดสูบน้ำดิบสำแลของการประปานครหลวง จังหวัดปทุมธานี และ 4) บริเวณสะพานกรุงเทพ คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ยกเว้นบริเวณสะพานกรุงเทพ มีค่าออกซิเจนละลาย (DO) เฉลี่ยเพียง 1.2 มิลลิกรัมต่อลิตร (มก./ล.) ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 4 ที่กำหนดให้ต้องไม่ต่ำกว่า 2 มก./ล. และมีค่าความนำไฟฟ้าสูง เนื่องจากความเค็มจากอิทธิพลของน้ำทะเลหนุน รายละเอียดคุณภาพน้ำดังตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำ	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ความนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมนต์)	
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
นครสวรรค์	ประเภทที่ 2	6.1	ไม่น้อยกว่า 6	7.3	5 - 9	169	ไม่มี
บางบาล	ประเภทที่ 3	4.2	ไม่น้อยกว่า 4	7.2	5 - 9	186	ไม่มี
สำแล	ประเภทที่ 3	4.0	ไม่น้อยกว่า 4	7.3	5 - 9	191	ไม่มี
สะพานกรุงเทพ	ประเภทที่ 4	1.2	ไม่น้อยกว่า 2	8.0	5 - 9	6,700	ไม่มี

2. แม่น้ำท่าจีน มีสถานีตรวจวัดอยู่ 2 สถานี ได้แก่ 1) บริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี และ 2) บริเวณเทศบาลตำบลนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม คุณภาพน้ำบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี มีค่า DO อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามประเภทแหล่งน้ำที่กำหนด (ประเภทที่ 3 ไม่น้อยกว่า 4 มก./ล.) คือ มีค่า DO เฉลี่ย 4.5 มก./ล. ส่วนบริเวณเทศบาลนครชัยศรี มีค่า DO เฉลี่ยเพียง 1.4 มก./ล. ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 4 ที่กำหนดให้ต้องมี DO ไม่น้อยกว่า 2 มก./ล. รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำ	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ความนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมนต์)	
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
สุพรรณบุรี	ประเภทที่ 3	4.5	ไม่น้อยกว่า 4	7.14	5 - 9	142	ไม่มี
นครชัยศรี	ประเภทที่ 4	1.4	ไม่น้อยกว่า 2	*	5 - 9	*	ไม่มี

หมายเหตุ * = ไม่มีข้อมูล

3. แม่น้ำแม่กลอง มีสถานีตรวจวัดอยู่ 2 สถานี ได้แก่ 1) บริเวณเทศบาลเมืองกาญจนบุรี และ 2) บริเวณเทศบาลตำบลอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม คุณภาพน้ำทั้ง 2 สถานี มีค่า DO อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ไม่น้อยกว่า 4 มก./ล.) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.9 และ 4.7 มก./ล. ตามลำดับ โดยสถานีอัมพวาได้รับอิทธิพลของน้ำทะเลเล็กน้อย ทำให้พบค่าความนำไฟฟ้าสูงกว่าปกติ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำ	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ความนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมนต์)	
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
กาญจนบุรี	ประเภทที่ 3	5.9	ไม่น้อยกว่า 4	7.6	5 - 9	153	ไม่มี
อัมพวา	ประเภทที่ 3	4.7	ไม่น้อยกว่า 4	7.2	5 - 9	759	ไม่มี

4. แม่น้ำบางปะกง มีสถานีตรวจวัดอยู่ 1 สถานี ได้แก่ บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการตรวจวัดมีค่า DO ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 มก./ล. และมีค่าความนำไฟฟ้าสูงอันเนื่องมาจากอิทธิพลของน้ำทะเลหนุน รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำ	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ความนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมนต์)	
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
ฉะเชิงเทรา	ประเภทที่ 3	3.5	ไม่น้อยกว่า 4	7.3	5 - 9	22,900	ไม่มี

5. แม่น้ำป่าสัก มีสถานีตรวจวัดอยู่ 1 สถานี ได้แก่ บริเวณอำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการตรวจวัดมีค่า DO เฉลี่ยเท่ากับ 6.1 มก./ล. อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 2 (ไม่น้อยกว่า 6 มก./ล.) รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำ	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ความนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมนต์)	
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
นครหลวง	ยังไม่กำหนด	6.1	-	7.6	5 - 9	240	ไม่มี

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แม่น้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีการตรวจสอบคุณภาพน้ำ ได้แก่ แม่น้ำพอง แม่น้ำมูล และแม่น้ำชี โดยขณะนี้ มีสถานีตรวจวัดอยู่ 2 สถานี ในบริเวณอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น (แม่น้ำพอง) และอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี (แม่น้ำมูล) คุณภาพน้ำทั้ง 2 สถานี มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน คือ มีค่า DO เฉลี่ยเท่ากับ 4.1 และ 4.8 มก./ล. ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำ	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ความนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมนต์)	
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
ขอนแก่น(พอง)	ประเภทที่ 3	4.1	ไม่น้อยกว่า 4	7.2	5 - 9	161	ไม่มี
อุบลราชธานี(มูล)	ประเภทที่ 3	4.8	ไม่น้อยกว่า 4	7.4	5 - 9	287	ไม่มี

ภาคใต้

แม่น้ำในภาคใต้ที่ตรวจสอบ ได้แก่ แม่น้ำตาปี มีสถานีตรวจวัดอยู่ 1 สถานี บริเวณเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี ผลการตรวจวัดมีค่า DO ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 มก./ล. และมีค่าความนำไฟฟ้าสูงอันเนื่องมาจากอิทธิพลของน้ำทะเลหนุน รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำ	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ความนำไฟฟ้า (ไมโครซีเมนต์)	
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
สุราษฎร์ธานี	ประเภทที่ 3	3.7	ไม่น้อยกว่า 4	7.6	5 - 9	2,215	ไม่มี

สรุปผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ

จากการตรวจวัดคุณภาพน้ำด้วยระบบสถานีตรวจวัดแบบอัตโนมัติ ในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม 2548 พบว่าแหล่งน้ำที่มีปัญหาคุณภาพน้ำต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำตามประเภทของแหล่งน้ำที่กำหนด ได้แก่

1. แม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณสะพานกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร
2. แม่น้ำท่าจีน บริเวณเทศบาลตำบลนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
3. แม่น้ำบางปะกง บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
4. แม่น้ำตาปี บริเวณเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี

การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ได้เสนอมาตรการและวิธีการแก้ไขปัญหามลพิษจากขยะมูลฝอยต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2548 โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือ ให้มีการเก็บรวบรวมและกำจัดขยะมูลฝอยด้วยวิธีการที่ถูกต้อง โดยเฉพาะขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเทศบาลทั่วประเทศจะต้องได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ภายในปี 2552 มีการเลือกใช้เทคโนโลยีการกำจัดแบบผสมผสานหลายวิธีที่เน้นการนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ ทั้งในรูปแบบปุ๋ยอินทรีย์ และการแปรรูปเป็นพลังงาน และจะส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาลงทุนในการดำเนินการให้มากขึ้น โดยมีวิธีดำเนินงาน ดังนี้

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกชุมชนมีการคัดแยกและนำขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์ และใช้สินค้าที่มีส่วนประกอบจากวัสดุรีไซเคิลและวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐเป็นหน่วยงานตัวอย่าง และให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ประกอบการที่นำวัสดุรีไซเคิลมาใช้แล้วมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าเพื่อลดต้นทุนให้สามารถแข่งขันกับการใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติได้
- จังหวัดจะต้องจัดหาสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเพื่อรองรับขยะมูลฝอยในระยะยาว และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขยะมูลฝอยมากกว่าวันละ 100 ตัน ต้องส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาลงทุนก่อสร้างและบริหารจัดการระบบแทน โดยรัฐสนับสนุนงบประมาณเฉพาะค่าเดินระบบที่ต้องจ่ายให้กับเอกชนในรูปแบบของงบถดถอย
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขยะมูลฝอยน้อย ให้ใช้ระบบบำบัดและกำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่อยู่ใกล้เคียงหรือรวมกลุ่มเพื่อใช้ระบบฯ ร่วมกัน โดยรัฐสนับสนุนงบประมาณลงทุนให้บางส่วน
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบคัดแยก รวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนแยกต่างหากจากขยะมูลฝอยทั่วไป โดยใช้สถานที่กำจัดของเสียอันตรายของเอกชนที่มีอยู่แล้ว ทั้งนี้ รัฐสนับสนุนงบประมาณเพื่อสร้างสถานที่รวบรวมและสนับสนุนค่ากำจัดแบบถดถอย
- สนับสนุนให้มีสถานที่กำจัดมูลฝอยติดเชื้อในลักษณะศูนย์รวมที่สามารถใช้ร่วมกันได้หลายท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาลงทุนและดำเนินการ
- ให้มีระบบการอนุญาต (Permitting System) และติดตามตรวจสอบสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
- การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย/การไฟฟ้านครหลวง/การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รับซื้อไฟฟ้าซึ่งผลิตจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในราคาสูงกว่าทั่วไป และหน่วยงานของรัฐสนับสนุนการนำปุ๋ยอินทรีย์จากขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์

การให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants : POPs) มีจุดมุ่งหมายเพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2547 ขณะนี้ประเทศไทยอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญาฯ (National Implementation Plan for POPs : NIP) โดยจะใช้เวลาในการจัดทำประมาณ 2 ปี คือ ในระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2549 โดยได้รับการสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (Global Environmental Fund : GEF) และมี UNEP Chemicals เป็นหน่วยงานบริหารโครงการ

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์ม เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 โดยกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงาน (Focal Point) ของอนุสัญญาฯ

พันธกรณีสำคัญที่ต้องปฏิบัติ

- ใช้มาตรการทางกฎหมายและการบริหารในการห้ามผลิตและใช้สาร POPs 9 ชนิดแรก คือ อัลดริน (aldrin); คลอเดน (chlordane); ดิลดริน (dieldrin); เอนดริน (endrin); เฮปตะคลออร์ (heptachlor); เฮกซ์ชิบี (hexachlorobenzene); ไมเร็กซ์ (mirex); ท็อกซาฟีน (toxaphene) และ พีซีบี (Polychlorinated Biphenyls: PCBs)

2. นำเข้า/ส่งออกสาร POPs ได้เฉพาะตามวัตถุประสงค์ที่อนุญาต
3. จัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่ออนุวัติการตามอนุสัญญาฯ และส่งรายงานให้ที่ประชุมรัฐภาคี (COP) ภายใน 2 ปี หลังจากอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีผลบังคับใช้ในประเทศตน
4. ส่งเสริมการใช้สารทดแทนแนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุด (Best Available Techniques: BAT) และแนวทางปฏิบัติทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Environmental Practices: BEP)
5. คลังสินค้าที่มีสาร POPs ต้องได้รับการดูแลไม่ให้ส่งผลต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องดูแลจัดการของเสียที่เกิดจากสาร POPs อย่างเหมาะสม
6. ให้ผู้บริหารและผู้กำหนดนโยบายมีความเข้าใจเรื่องสาร POPs
7. เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสาร POPs แก่สาธารณชน รวมทั้งกำหนดแผนและแนวปฏิบัติในการประชาสัมพันธ์ให้สตรี เด็ก และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาทราบเรื่องสาร POPs และภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม
8. สนับสนุนให้มีการทำการวิจัยผลกระทบต่างๆ จากสาร POPs ทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ
9. ตั้งศูนย์ประสานงานระดับชาติเพื่อทำหน้าที่ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหน้าที่อื่นๆ

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์รวมถึงสุขภาพของผู้บริโภค คนงาน สตรี เด็ก ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา และสิ่งแวดล้อมของประเทศ จากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน
2. ควบคุมการนำเข้าและส่งออกสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานอย่างเป็นระบบและเข้มงวด ก่อให้เกิดผลดีต่อการควบคุมสารเคมีอันตรายและการบริหารจัดการสารเคมีในประเทศ
3. ปกป้องมิให้มีการลักลอบนำสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานมาทั้งในประเทศ
4. ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือทั้งทางด้านวิชาการ เทคโนโลยี และด้านการเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก องค์การระหว่างประเทศ และประเทศภาคีที่พัฒนาแล้ว ทั้งที่เป็นข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคี อาทิ UNEP, GEF, UNIDO, UNDP, DANCED และ World Bank เพื่อการอนุวัติอนุสัญญาฯ
5. แสดงบทบาทของประเทศในการดำเนินการตามพันธกรณีจากการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (United Nations Conference on Environment and Development : UNCED) ในการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศภายใต้แผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีตามแผนปฏิบัติการบทที่ 19 (Chapter 19)
6. มีการจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานเพื่อใช้ประกอบการกำหนดแนวทาง หรือมาตรการในการลด ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน
7. มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เสริมสร้างสมรรถนะ และขีดความสามารถในการจัดการด้านสารเคมีตลอดวงจรของสารเคมี
8. ส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมคำนึงถึงความปลอดภัยจากการใช้สารเคมีอันตรายและพยายามค้นคว้าวิจัยสารทดแทนที่มีความปลอดภัยมากกว่า เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าและการลงทุน

คุณภาพอากาศ

สถานการณ์คุณภาพอากาศของประเทศไทย ในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม 2548 พบว่าปัญหาหลักยังคงเป็นปัญหาจากฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (PM₁₀) และก๊าซโอโซน ซึ่งพบค่าสูงสุดเกินมาตรฐานในหลายพื้นที่ ส่วนสารมลพิษทางอากาศประเภทอื่นๆ ได้แก่ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ยังมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

คุณภาพอากาศในกรุงเทพมหานคร บริเวณริมถนนหลายสายมีปัญหาฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน เช่น ถนนพระราม 6 พระราม 4 ถนนพหลโยธิน และดินแดง ส่วนก๊าซโอโซน พบเกินมาตรฐานเพียง 2 ครั้ง บริเวณริมถนนดินแดงและอินทพรวิฑักษ์ สำหรับบริเวณพื้นที่ทั่วไปซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยจะมีปัญหาก๊าซโอโซนและฝุ่นขนาดเล็ก โดยบริเวณที่ก๊าซโอโซนเกินมาตรฐาน ได้แก่ บางขุนเทียน คลองจั่น ยานนาวา ราษฎร์บูรณะ และห้วยขวาง ส่วนฝุ่นขนาดเล็กพบว่าเกินมาตรฐานที่ กรมประชาสัมพันธ์ และ ม.ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

กรุงเทพมหานครพื้นที่ที่พบ (PM₁₀) เกินมาตรฐาน*

สถานี	ต่ำสุด - สูงสุด (มคก./ลบ.ม.)	ร้อยละที่เกินมาตรฐาน
ริมถนน		
พระรามที่ 6	63.9 - 203.2	22.2
พระรามที่ 4	51.4 - 194.6	17.6
พหลโยธิน	26.0 - 162.0	12.5
ดินแดง	18.1 - 121.2	1.1
พื้นที่ทั่วไป		
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	42.1 - 228.9	17.0
กรมประชาสัมพันธ์	19.3 - 145.4	2.4

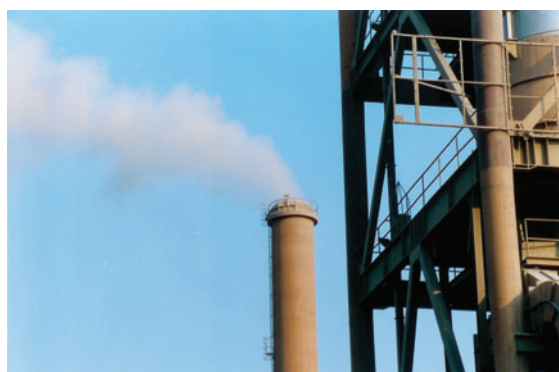

* มาตรฐาน (PM₁₀) เฉลี่ย 24 ชม.= 120 มคก./ลบ.ม.

คุณภาพอากาศในเขตปริมณฑล จังหวัดสมุทรปราการยังคงเป็นพื้นที่ที่ประสบปัญหาฝุ่นขนาดเล็กมากที่สุด โดยมีจำนวนครั้งที่เกินมาตรฐานถึงร้อยละ 45.7 รองลงมา คือบริเวณมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จังหวัดนนทบุรี และมหาวิทยาลัยกรุงเทพวิทยาเขตรังสิต จังหวัดปทุมธานี ส่วนก๊าซโอโซนพบเกินมาตรฐานเป็นครั้งคราวในจังหวัดปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรสาคร

เขตปริมณฑลพื้นที่ที่พบ (PM₁₀) เกินมาตรฐาน

จังหวัด	ต่ำสุด - สูงสุด (มคก./ลบ.ม.)	ร้อยละที่เกินมาตรฐาน
สมุทรปราการ		
พระประแดง	71.6 - 218.2	26.2
โรงจักรพระนครใต้	22.4 - 290.4	45.0
กรมทรัพย์ากรธรณี	107.0 - 238.2	82.1
ศาลากลางจังหวัด	64.8 - 288.4	32.1
การเคหะชุมชนบางพลี	80.3 - 281.4	44.0
ปทุมธานี		
ม.กรุงเทพ (รังสิต)	41.2 - 145.2	5.1
นนทบุรี		
ม.สุโขทัยธรรมมาธิราช	37.3 - 166.9	7.3

คุณภาพอากาศในพื้นที่ต่างจังหวัด ผู้คนขนาดเล็กมีปัญหาเฉพาะบางพื้นที่ โดยพบค่าสูงสุดบริเวณตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี ซึ่งเกินมาตรฐาน 1.5 เท่า และมีจำนวนครั้งที่เกินมาตรฐานร้อยละ 26.9 สำหรับพื้นที่อื่นๆ ที่พบเกินมาตรฐาน ได้แก่ ภาคเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง และนครสวรรค์ ภาคตะวันออก พบเกินมาตรฐานเป็นครั้งคราวในจังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบเกินมาตรฐานเฉพาะในจังหวัดนครราชสีมา ภาคกลางพบค่าเกินมาตรฐานที่จังหวัดอยุธยา ส่วนภาคใต้ผู้ขนาดเล็กยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานสำหรับก๊าซโอโซนเกินมาตรฐานมากที่สุดบริเวณโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จังหวัดอยุธยา ซึ่งพบเกินมาตรฐาน 19 วันส่วนบริเวณอื่นที่พบเกินมาตรฐานเป็นครั้งคราว เช่น จังหวัดชลบุรี ระยอง เชียงใหม่ ลำปาง นครราชสีมา และฉะเชิงเทรา

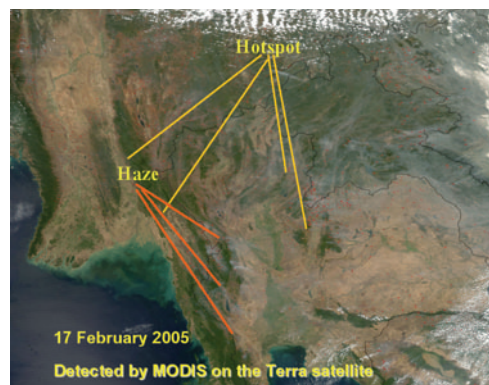
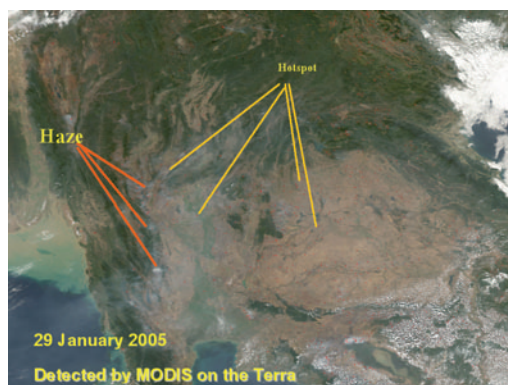
ต่างจังหวัดพื้นที่ที่พบ PM10 เกินมาตรฐาน

จังหวัด	ต่ำสุด - สูงสุด (มคก./ลบ.ม.)	ร้อยละที่เกินมาตรฐาน
เชียงใหม่		
ศูนย์ราชการรวม	41.2 - 198.8	25.6
ร.ยุพราชวิทยาลัย	39.0 - 206.9	25.6
ลำปาง		
ม.ธรรมศาสตร์ศูนย์ลำปาง	28.0 - 234.4	30.9
สถานีอนามัยบ้านสบป่าด	29.5 - 221.4	18.5
ประปาแม่เกาะ	29.0 - 261.9	25.8
นครสวรรค์		
อ.เมือง	62.1 - 154.0	13.3
นครราชสีมา		
อ.เมือง	33.4 - 153.1	18.4
อยุธยา		
อ.พระนครศรีอยุธยา	47.0 - 179.0	12.9
สระบุรี		
ต.หน้าพระลาน	33.3 - 300.8	26.9
ชลบุรี		
อ.ศรีราชา	46.0 - 173.3	11.2
ระยอง		
อ.ปลวกแดง	13.2 - 305.1	11.5
อ.เมือง	19.2 - 163.2	10.0

หมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือ

สืบเนื่องจากสถานการณ์ภัยแล้งที่มีความรุนแรงตั้งแต่ช่วงหน้าแล้งปลายปี 2547 จนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดไฟป่าขึ้นในหลายพื้นที่ ประกอบกับมีการเผาทำลายเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ทำให้เกิดฝุ่นละออง หมอกควันปกคลุมในหลายพื้นที่ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันตก ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อกรรมคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และอาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีปริมาณฝุ่นละอองสูงต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันยาวนานได้

ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม MODIS ในช่วงเดือนธันวาคม 2547 - มีนาคม 2548 พบจุดที่แสดงว่ามีอุณหภูมิสูง (Hotspot) จำนวนมากกระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย และมีหมอกควันกระจายตัวปกคลุมในหลายพื้นที่ โดยพบหมอกควันปกคลุมหนาแน่นในบริเวณหุบเขาทางภาคเหนือและภาคตะวันตก

ผลการตรวจสอบข้อมูลคุณภาพอากาศของสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศในจังหวัดเชียงใหม่ 2 สถานี ได้แก่ สถานีศูนย์ราชการรวม (สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศทั่วไป) และสถานีโรงเรียนโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย (สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศบริเวณริมถนน) ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 มีนาคม 2548 พบว่าปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน เฉลี่ย 24 ชั่วโมง มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และมีปริมาณสูงเกินมาตรฐานติดต่อกันหลายวันในเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งการเพิ่มขึ้นของฝุ่นละอองจากทั้ง 2 สถานี มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันและมีค่าใกล้เคียงกันในวันที่มีปริมาณฝุ่นละอองสูงมาก แสดงให้เห็นว่าฝุ่นละอองที่เพิ่มขึ้นนั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยอื่นนอกเหนือจากฝุ่นละอองจากการคมนาคมขนส่ง ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดหลักของพื้นที่

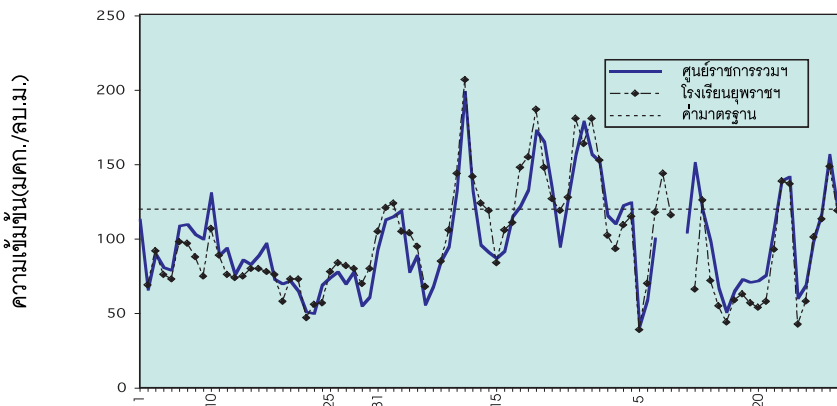
**ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน
เฉลี่ย 24 ชั่วโมง (มคก./ลบ.ม.)**

สถานี	ต่ำสุด - สูงสุด (ร้อยละของจำนวนวันที่เกินมาตรฐาน)		
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
ศูนย์ราชการรวม	50 - 131 (3.2)	56 - 199 (46.4)	41 - 157 (28.6)
โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	56 - 107 (0.0)	63 - 207 (53.6)	39 - 149 (24.1)

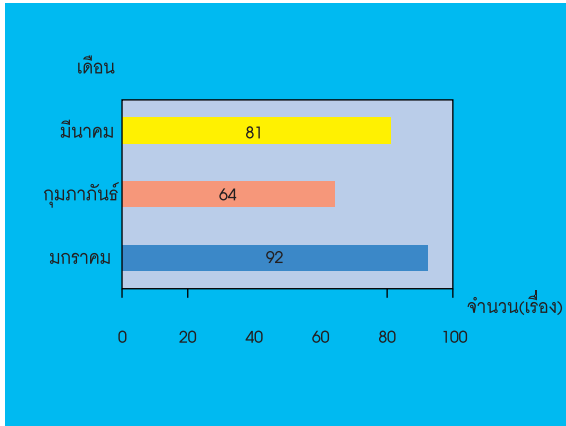
หากยังมีการเกิดไฟป่าหรือการเผาในที่โล่งทั้งในพื้นที่เกษตรกรรมและในชุมชน ปัญหามลพิษจากหมอกควันอาจทวีความรุนแรงขึ้นโดยเฉพาะช่วงหน้าแล้ง ซึ่งความแห้งของอากาศจะทำให้ฝุ่นละอองสามารถแขวนตัวอยู่ในบรรยากาศได้เป็นเวลานาน ดังนั้น กรมควบคุมมลพิษ จึงได้ประสานความร่วมมือกับกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อเพิ่มความเข้มงวดกวดขันในการเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ และขอให้เพิ่มการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร รณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ตลอดจนขอความร่วมมือจากประชาชนและเกษตรกรให้งดการเผาขยะมูลฝอยและเศษวัสดุเหลือใช้จากภาคการเกษตร เพื่อบรรเทาปัญหามลพิษจากหมอกควันที่เกิดขึ้นอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้กรมควบคุมมลพิษจะทำการติดตามสถานการณ์หมอกควันในประเทศไทยต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อเฝ้าระวังสถานการณ์และดำเนินมาตรการในการรองรับสถานการณ์หมอกควันรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น

กราฟแสดงปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน เฉลี่ย 24 ชั่วโมง
จังหวัดเชียงใหม่
ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 มีนาคม 2548

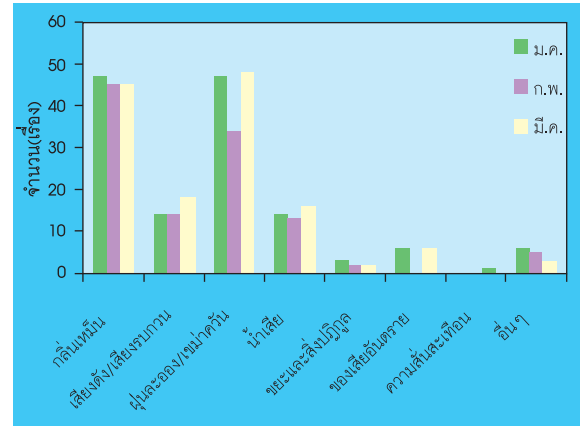

สถิติเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษ

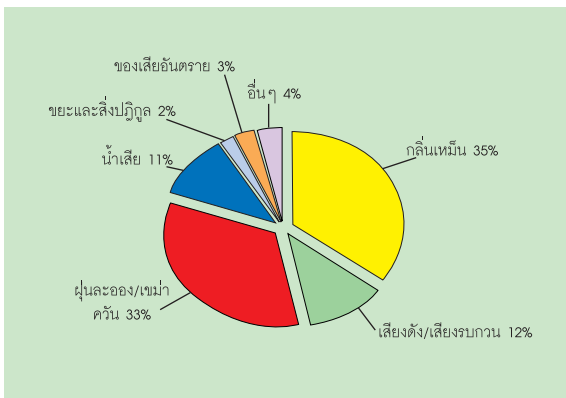
การร้องเรียนด้านมลพิษ ระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2548 มีจำนวนทั้งสิ้น 237 เรื่อง โดยพบว่าในเดือนมกราคม 2548 มีการร้องเรียนมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 92 เรื่อง (รูปที่ 1) ปัญหามลพิษที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุดคือ ปัญหากลิ่นเหม็น คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาคือ ปัญหาฝุ่นละอองหรือเขม่าควัน ปัญหาเสียงดังหรือเสียงรบกวน และปัญหาน้ำเสีย คิดเป็นร้อยละ 33 ร้อยละ 12 และร้อยละ 11 ตามลำดับ (รูปที่ 2 และ รูปที่ 3)

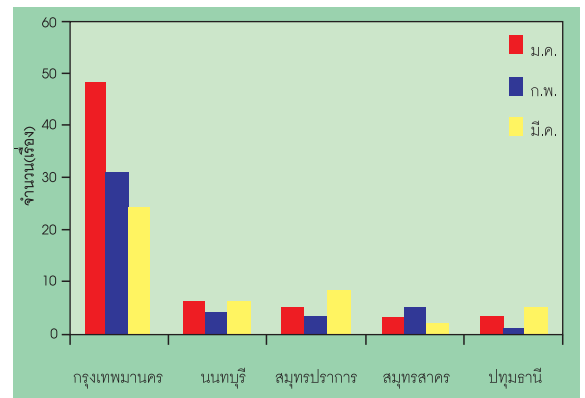
รูปที่ 1 จำนวนเรื่องร้องเรียนระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2548

รูปที่ 2 ประเภทปัญหาพิษที่มีการร้องเรียนระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2548

รูปที่ 3 สัดส่วนปัญหาพิษที่มีการร้องเรียนระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2548

รูปที่ 4 จำนวนเรื่องร้องเรียนในจังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงสุด 5 อันดับแรก ระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2548

จังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงสุด 5 อันดับแรกระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2548 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และปทุมธานี ตามลำดับ โดยมีเรื่องร้องเรียนรวม 156 เรื่อง จาก 237 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 65.8 ของเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษทั่วประเทศ (รูปที่ 4 และตาราง)

จังหวัด	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
1. กรุงเทพมหานคร	103	43.5
2. นนทบุรี	16	6.8
3. สมุทรปราการ	16	6.8
4. สมุทรสาคร	12	5.1
5. ปทุมธานี	9	3.8
รวม	156	65.8
จังหวัดอื่นๆ	81	34.2
รวม	237	100

กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องจำนวนทั้งสิ้น 125 เรื่อง อยู่ระหว่างดำเนินการจำนวนทั้งสิ้น 104 เรื่อง และยุติปัญหาจำนวนทั้งสิ้น 8 เรื่อง